

REDACTIONEEL GEDEELTE

EEN GOED VOORBEELD

Meerdere malen waren wij in de gelegenheid er op te wijzen, dat volgens onze meening de voornaamste stap om te komen tot een doeltreffende bestrijding van bevoegde en onbevoegde kwakzalverij, zou bestaan in het zèlf verschaffen van goede en goedkope tandheekkundige hulp. Men zal dus begrijpen dat wij met groote ingenomenheid hebben kennis genomen van het feit dat een twintigtal Haagsche tandartsen — allen leden van de Haagsche Tandheekkundige Vereeniging — er toe zijn overgegaan om op te richten: De Eerste Nederlandsche Tandartsen Associatie (D.E.N.T.A.) welke coöperatie zich ten doel stelt het verstrekken van tandheekkundige hulp aan minderwelgestelden te 's Gravenhage.

Zij heeft daartoe de hand kunnen leggen op een reeds bestaande kliniek van Dr. Ubbens in de Laan van Meerdervoort (een paar foto's vindt men hierbij afgebeeld), waardoor het mogelijk was om in zeer korten tijd te kunnen beginnen en 15 September jl. is de nieuwe instelling officieel geopend.

De Redactie van dit Tijdschrift wenscht den Hagenaars veel succes met haar initiatief, dat vooral ook dààrom van zooveel belang is, omdat de tandartsen overal in den lande met belangstelling den groei van dit instituut zullen volgen, daar het waardevolle gegevens zal kunnen verschaffen voor soortgelijke inrichtingen in andere steden.

Zaterdagmorgen den 15en September was de plaatselijke en de tandheekkundige pers uitgenoodigd het gebouw te komen bekijken en werden wij officieel rondgeleid door de verschillende vertrekken. Behalve één groote werkkamer, waar het

spreekuur (3 maal daags) gehouden wordt en voorts extracties gedaan worden, is er een zaal met drie stoelen, zoodat er dus geregeld door vier tandartsen kan worden gewerkt. Verder is er een uitstekend ingerichte techniekkamer, een wachtkamer en wachtgang, benevens een kamertje voor de administratie.

Er wordt gewerkt tegen vaste, lage tarieven, die na elke behandeling telkens aan de kas worden voldaan, terwijl er behalve de administratrice nog een assistente ter beschikking is voor de werkers.

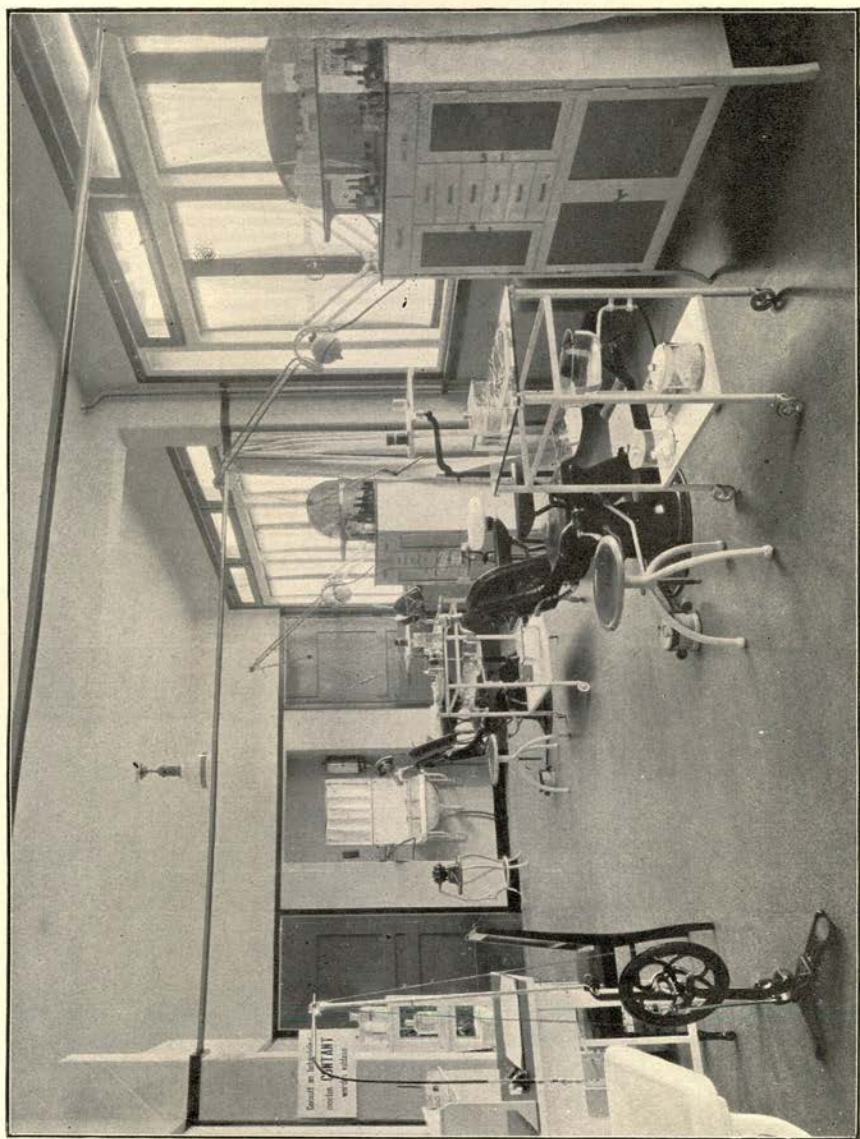
Voorloopig wordt het werk verricht door de leden onderling, die vrijwel allen eenige uren disponibel hebben gesteld voor dit doel, maar de stormloop van patiënten die 17 September al begon, doet verwachten dat er spoedig ook vaste krachten aan zullen moeten worden verbonden.

Wij verwachten dat de statistieken die deze instelling in den loop der tijden zal kunnen publiceeren belangwekkend materiaal zullen opleveren in meer dan één richting. Men kan namelijk dit stelsel plaatsen tegenover het fondssysteem (althans in de grootere steden) en uit de resultaten — ook uit de finantieele — zal moeten blijken of wellicht deze methode, mits goed toegepast, niet de voorkeur verdient.

Immers, in tegenstelling met alle andere medische hulp, waarvoor een verzekeringsstelsel mogelijk is, is de tandheeskundige behandeling vrijwel voor een ieder noodig, en is dus het fondssysteem, waarbij gespeculeerd wordt op het feit dat een groot aantal fondsleden van die hulp nog geen gebruik maakt op grond van onwetendheid e. d. motieven, principieel uit den booze!

Zou het mogelijk blijken om op een kliniek, door tandartsen zelf bestuurd — dus onafhankelijk van de veelal belemmerende bemoeienis van leeken — patiënten een behoorlijke behandeling te waarborgen tegen lage tarieven, dan zou daarmee een nieuwe aëra zijn ingeluid ten opzichte van de populariseering van de tandheeskunde voor het volk, die èn dat volk èn den tandartsen ten zegen zou kunnen zijn!

De Hagenaars hopen dat het zóó goed zal gaan, dat zij in

niet te verre toekomst zullen kunnen overgaan tot uitbreiding in een nieuw gebouw, waar ook zal zijn een vergaderzaal voor de leden, een bibliotheek etc., hetgeen al weer ten goede zal komen aan het gezellig verkeer en de goede onderlinge verstandhouding.

In dit verband moge worden geciteerd, woorden door Prof. Dr. H. Burger eenige weken geleden gesproken ter gelegenheid van het 75 jarig bestaan van den Amsterdamschen Geneeskundigen Kring:

„Het is dringend noodig dat de beoefenaren van één vak elkander persoonlijk kennen en waardeeren. Niets is schadelijker voor het aanzien van onzen stand dan het smalen tegenover patiënten op het werk onzer beroepsgeenoten. Niets méér geschikt om deze ellendige gewoonte den kop in te drukken, dan persoonlijke bekendheid en mondeling verkeer. De meest juiste peilschaal voor iemands waarde als mensch en als vakkundige is de graad der achting, die zijn collega's hem toedragen. Wie zijn collega's eerbied en vriendschap toedraagt, eert zichzelf en zijn beroep.”

Wie zal deze woorden niet gaarne onderschrijven en wie zal niet erkennen dat vereenigingen als de hier opgerichte in hooge mate bevorderlijk zijn, ook aan dit doel? Zij, die aan het feestmaal hebben deelgenomen, dat de openingsdag op zoo gezellige wijze besloot — en waar ook vertegenwoordigers van de Rotterdamsche Kliniek en van de op te richten Leidsche dito aanwezig waren — zullen vermoedelijk van meening zijn, dat de onderlinge verstandhouding ook thans reeds niets te wenschen overlaat.

Maar men vergete niet dat er naast het heden ook een toekomst is en dat het geregeld verkeer, noodig bij onderlinge samenwerking, ook voor die toekomst, wanneer jongeren zich mede in de gelederen zullen scharen een belangrijke waarborg biedt dat het zoo blijven zal.

Zoodat wij het goede voorbeeld door de residentie gegeven, aan de daarvoor in aanmerking komende plaatsen, met groote warmte ter navolging aanbevelen!

N.